

Dosarul nr. 2ra-1577/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. Z. Talpalaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

3 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 169 mun. Chișinău

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 169 mun. Chișinău împotriva lui Mihail Colevșciuc și Annei Tatarcencova cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și menținută hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 23 octombrie 2019, SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 169 mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Colevșciuc și Annei Tatarcencova cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 169 din 18 iulie 2002 încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire – SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și CCL nr. 169 mun. Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Astfel, din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 12 septembrie 2019, datoria la consumul de energie termică a CCL nr. 169 mun. Chișinău constituie suma de 5 684 854,52 lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, în urma consumului de energie termică, CCL nr. 169 mun. Chișinău a prestat, la rândul său, servicii de gospodărie comunală, inclusiv alimentarea cu

energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea consumului conform facturilor (bonurilor de plată) primite.

În caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, CCL nr. 169 mun. Chișinău este în drept să-i acționeze în judecată în scopul încasării datoriei, pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii cu datoriile restante.

A menționat că CCL nr. 169 mun. Chișinău nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv și pârâții Mihail Colevșciuc și Anna Tatarcencova, în vederea încasării datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 25 500 de lei acumulată până în luna august 2019, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată.

Așadar, pentru a evita consecințele prejudiciabile, SA „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, în temeiul art. 73 CPC, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 891-892 Cod civil, or creditorul poate să ia toate măsurile necesare sau utile pentru conservarea drepturilor sale, inclusiv a creanței CCL nr. 169 mun. Chișinău la consumul de energie termică, manifestată prin omiterea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, aceasta fiind una certă, lichidă și exigibilă.

A comunicat că pârâții Mihail Colevșciuc și Anna Tatarcencova sunt proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

În baza contului personal, deschis la CCL nr. 169 mun. Chișinău pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea pentru energia termică, pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 38 213,17 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 774, 776, 796, 858, 863, 892-894, 901 Cod civil, art. 25 din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, art. 9, 33, 33¹, 70, 73, 94, 131, 166, 167, 174-177, 182⁵, 206, 248, 258, 276² CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea, în mod solidar, de la Mihail Colevșciuc și Anna Tatarcencova în beneficiul CCL nr. 169 mun. Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 25 500 de lei acumulată până în luna august 2019, pentru apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, încasarea, în mod solidar, de la Mihail Colevșciuc și Anna Tatarcencova în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în mărime de 765 de lei și a altor cheltuieli de judecată suportate în legătură cu înaintarea acțiunii în judecată.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea oblică înaintată de către SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 169 mun. Chișinău.

A fost încasată de la Mihail Colevșciuc și Anna Tatarcencova în beneficiul CCL nr. 169 mun. Chișinău, cu titlu de datorie suma de 1 500 de lei.

A fost încasată de la Mihail Colevșciuc și Anna Tatarcencova în beneficiul SA „Termoelectrica”, cu titlu de taxă de stat suma de 270 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea oblică.

Prin decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că din informația cu privire la sumele calculate și cele achitate de pârâți/intimați pentru serviciile prestate de către SA „Termoelectrica” în perioada ianuarie 2014 - octombrie 2015 pentru contul personal XXXXX, adresa mun. XXXXX str. XXXXX bl. X ap. X, rezultă că la situația din luna ianuarie 2014 deja exista datoria de 18 464,20 de lei.

Astfel, suma de 16 379,51 de lei nu urmează a fi încasată, deoarece a fost respinsă prin hotărâre judecătorească irevocabilă, pentru diferența de 2 084,69 de lei a expirat termenul de prescripție, în acest sens nefiind prezentate probe de recunoaștere a acestor sume de către pârâți/intimați, iar analizând informația prezentată pentru perioada ianuarie 2014 - septembrie 2016 și sumele calculate pentru perioada octombrie 2016 - octombrie 2019 (20 829,10 de lei) și suma achitată pentru perioada vizată – 19 329,10 de lei, datoria pentru care nu a expirat termenul de prescripție este de 1 500 de lei, pasibilă încasării forțate în beneficiul CCL nr. 169 mun. Chișinău.

Cu referire la prevederile art. 391 alin. (1) și 395 alin. (6) Cod civil, prima instanță și instanța de apel au reținut că din suma de 27 109,50 de lei, calculată în perioada 1 ianuarie 2008 până la 1 mai 2010, urma să fie achitată și a fost achitată suma de 10 320,49 de lei.

Astfel, suma de 409,50 de lei care a fost calculată pentru luna ianuarie 2008 și suma de 16 379,51 de lei care a fost respinsă de instanță, nu poate fi solicitată de reclamantă pentru perioada deja examinată, ținând cont de existența unei puteri de lucru judecat la caz și anume încheierea din 25 iunie 2008 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

La 19 august 2021, SA „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 169 mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești ale instanțelor de judecată ierarhic inferioare, deoarece au fost încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A considerat că urmează a fi apreciate critic concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că între părți ar exista o hotărâre judecătorească anterioară, prin care suma de 16 379,51 de lei a constituit obiectul unui alt litigiu de judecată, fiind respinsă de instanță printr-o hotărâre irevocabilă, invocând puterea lucrului judecat, iar în contradicție făcând trimitere la încheierea din 25 iunie 2008 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

A subliniat că la materialele dosarului o asemenea hotărâre nu se regăsește, iar prima instanță și instanța de apel au dat o apreciere greșită probelor care au fost prezentate.

A precizat că potrivit informației acordate de SRL „InfoBon”, intimații au achitat energia termică consumată în perioada ianuarie 2008 - august 2009, astfel, toate achitățile efectuate confirmă recunoașterea de către intimați a datoriei acumulate în perioada ianuarie 2008 - august 2019, or au efectuat supraplăți lunare a energiei termice, achitând în așa mod parțial și datoria acumulată, termenul de prescripție fiind întrerupt.

Prin urmare, prin inacțiunile sale și anume prin faptul că intimații au recepționat lunar facturile de plată și nu au achitat valoarea totală a acestora sau după caz nu le-au contestat, denotă că aceștia recunosc datoria, însă, intenționat nu o achită eschivându-se cu rea-credință de la plata totală a serviciului de alimentare cu energie termică.

La 21 septembrie 2021, în adresa lui Mihail Colevșciuc și Annei Tatarcencova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 169 mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 165).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 27 august 2021 la adresa electronică a recurenteii, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 140).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 august 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 169 mun. Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 169 mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 169 mun. Chișinău urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 169 mun. Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic